

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1923	Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων (Β' Τιμ. 4,5-8) 3 Ἰανουαρίου 2016 (β')	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Κράτα τὴν πίστι!

«Τὴν πίστιν τετήρηκα» (Β' Τιμ. 4,7)

Ενας, ἀγαπητοί μου, ἕνας ἥλιος βασιλέψεν ἦταν τὸ ἔτος ποὺ ἔληξε. Νέος ἥλιος, νέο ἔτος, ἀνέτειλε τώρα. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἔρχομαι σήμερα νὰ σᾶς μιλήσω οὔτε γιὰ τὸν περασμένο χρόνο οὔτε γιὰ τὸ νέο ἔτος. Θέλω νὰ σᾶς πῶ γιὰ κάποιον ἄλλο ἥλιο, ποὺ τριάντα ὀλόκληρα χρόνια φώτισε Ἀνατολὴ καὶ Δύσι καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ φωτίζει τὸν Χριστιανικὸ κόσμον. Ὁ ἥλιος αὐτός, ποὺ ὡς ἄνθρωπος πάη νὰ βασιλέψῃ, εἶνε ὁ ἀπόστολος Παῦλος.

Τὶς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ζωῆς του, ὅπως λέει σήμερα ὁ ἀπόστολος, τὶς πέρασε μέσα στὶς φυλακὲς τῆς Ῥώμης. Καὶ ἐνῶ ἀπὸ ὦρα σὲ ὦρα περιμένε ν' ἀνοίξῃ ἡ σιδερένια πόρτα τοῦ κελιοῦ καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἡ ἀγία του κεφαλὴ νὰ πέσῃ κάτω ἀπ' τὸ σπαθί, βρῆκε ἐν τούτοις τὴν ψυχραιμία καὶ τὸν ἱερὸ ἐνθουσιασμό νὰ πάρῃ τὴ πέννα καὶ μέσα ἐκεῖ νὰ γράψῃ τὰ **τελευταῖα του λόγια**. Εἶνε λόγια χρυσᾶ, ποὺ πρέπει νὰ τ' ἀκούσουμε ὅλοι καὶ μποροῦν νὰ γίνουν πρόγραμμα τῆς ζωῆς μας κατὰ τὸ νέο αὐτὸ ἔτος.

Ποιά εἶνε τὰ λόγια αὐτά; Τ' ἀκούσαμε στὸν ἀπόστολο: «*Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ*» (Β' Τιμ. 4,7-8). Ἀπὸ αὐτὰ ἂς προσέξουμε τὴ φράσι «*τὴν πίστιν τετήρηκα*», δηλαδὴ **κράτησα τὴν πίστι** (ἐ.ἀ. 4,7).

***

Ποιά εἶνε αὐτὴ ἡ πίστις ποὺ κράτησε ὁ ἀπόστολος Παῦλος; Εἶνε ἡ πίστις **στὸν ἀληθινὸ Θεό**, στὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· εἶνε ὅλα **ἐκεῖνα ποὺ δίδαξε ὁ Χριστός**.

Αὐτὰ τὰ λόγια ὁ ἀπόστολος Παῦλος τὰ **φύτεψε βαθειὰ μέσα του**. Κι ὄχι μόνο αὐτό.

Σὰν τὸ γεωργό, ποὺ σπέρνει παντοῦ τὸ σπόρο, κι αὐτὸς **σκόρπισε τὰ λόγια αὐτὰ** σὲ ἀνατολὴ καὶ δύσι· σὰν τὸν ἀετὸ πέταξε παντοῦ, σὰν τὸν ἥλιο ἔστειλε σὲ κάθε μέρος τὶς ἀκτῖ-

νες του, καὶ σὰν τὸν ἀθλητὴ διέτρεξε τὸ στάδιο τοῦ καλοῦ ἀγῶνος.

Κήρυξε παντοῦ: Ἱεροσόλυμα, Ἀντιόχεια, Κύπρο, Μικρὰ Ἀσία, Ἑλλάδα, Θεσσαλονίκη, Βέροια, Ἀθήνα, Κόρινθο, καὶ στὴ Ῥώμη. Κήρυξε μπροστὰ σὲ ἀπλὸ λαό, μπροστὰ σὲ ἄρχοντες καὶ ἡγεμόνες, μπροστὰ σὲ δικαστὰς, καὶ τέλος μπροστὰ σ' αὐτὸν τὸ Νέρωνα.

Κήρυξε ἐν μέσῳ ἐμποδίων. Ὡδοιπόρησε, πείνασε, δίψασε, ξενύχτησε, ἔμεινε γυμνὸς στὴν παγωνιά, κινδύνευσε σὲ ποταμούς καὶ σὲ ἔρημους τόπους ἀπὸ ληστὰς, ναυάγησε σὲ θάλασσες. Τὸν συκοφάντησαν, τὸν ἀπειλήσαν, τὸν κατεδίωξαν, τὸν συνέλαβαν, τὸν ἔδεσαν, τὸν χτύπησαν, τὸν λιθοβόλησαν, τὸν ἔσυραν σὲ φυλακὲς καὶ δικαστήρια. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔπαψε νὰ κηρύττῃ τὸ Χριστό.

Δὲν ἔκανε κανένα συμβιβασμό στὴν ὀρθόδοξο πίστι, καμμία ὑποχώρησι. Δὲν νόθευσε τὴν ἀλήθεια· τὴ μετέδωσε ὅπως ἀκριβῶς τὴν παρέλαβε, καὶ ἐξώρκισε τοὺς πιστοὺς ἔτσι νὰ τὴν κρατήσουν κι αὐτοί. Ἐγραψε ὅτι, κι ἂν ἀκόμα ὑποτεθῇ ὅτι ἐρχόταν ὁ ἴδιος ἢ κάποιος ἄγγελος ἀπὸ τὸν οὐρανὸ νὰ κηρύξῃ διαφορετικὸ εὐαγγέλιο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ παρέδωσε, νὰ μὴν τὸν ἀκούσουν (βλ. Γαλ. 1,8-9). Ἄν κάποιος ἔρθῃ καὶ κηρύξῃ διαφορετικά, δὲν θὰ ἔνε ἄγγελος, θὰ ἔνε διάβολος· ἡ μεγαλύτερη τέχνη τοῦ διαβόλου εἶνε νὰ παρουσιάζεται ὡς ἄγγελος φωτεινὸς καὶ νὰ διδάσκῃ τὴν πλάνη.

***

Ὅπως λοιπὸν, ἀγαπητοί μου, κράτησε τὴν πίστι ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἔτσι καλούμεθα **νὰ τὴν κρατήσουμε κ' ἐμεῖς**.

Καὶ εἶνε γεγονὸς ὅτι στὰ χρόνια μας ἡ **Ὁρθόδοξος πίστις κινδυνεύει**: αὐτὸ δὲν εἶνε σχῆμα λόγου, εἶνε μία πραγματικότητα. Ποτέ ἄλλοτε δὲν κινδύνευσε τόσο ὅσο τώρα ἀπὸ ἐξωτερικοὺς ἀλλὰ καὶ ἐσωτερικοὺς ἐχθρούς.

Ἡ πατρίδα μας δὲν εἶνε πλέον ὅπως ἦταν

κάποτε. Παλαιότερα μπορεί νὰ μὴν εἶχε σχολειὰ καὶ πανεπιστήμια, δρόμους καὶ πολυκατοικίες, τεχνικὰ μέσα καὶ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ εἶχε τὸ μεγάλο ἀγαθό, τὴν Ὁρθόδοξο πίστι. Ἦταν περιβόλι, μπαξές τοῦ Θεοῦ μὲ ὅλα τὰ ἄνθη καὶ τοὺς καρπούς τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἦταν πραγματικὰ ἀμπέλι, **κῆπος Χριστοῦ.**

Ἀλλὰ τώρα μέσα στὸν ὠραῖο αὐτὸ κῆπο ἔχουν πέσει **ζιζάνια** καὶ ἀγκάθια· φύτρωσαν διάφορες **αἰρέσεις.** Κινδυνεύει ἡ Ὁρθόδοξος πίστις ἀπὸ τοὺς *προτεστάντες* ποὺ δὲν πιστεύουν σὲ ἱερὰ μυστήρια καὶ ἱερωσύνη, ἀπὸ τοὺς *φράγκους* ποὺ θέλουν καλὰ καὶ σώνει νὰ μᾶς πᾶνε στὸν πάπα, ἀπὸ τοὺς *μασόνους* ποὺ θέλουν νὰ προσκυνήσουμε τὸν διάβολο (τὸν «Μέγα Ἀρχιτέκτονα Τοῦ Σύμπαντος»), ἀπὸ τοὺς *ροταριανούς* ποὺ εἶνε τὸ νηπιαγωγεῖο τοῦ μασονισμοῦ, ἀπὸ τοὺς *ἀντβεντιστὰς* ποὺ θέλουν νὰ σβήσουμε ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τὴν Κυριακὴ ἡμέρα, ἀπὸ τοὺς *ὀπαδοὺς τοῦ τετραγώνου εὐαγγελίου* –δεκάδες εἶνε οἱ αἰρέσεις ποὺ παρουσιάστηκαν–, καὶ προπαντὸς ἀπὸ τοὺς *χιλιαστὰς ἢ ἰεχωβίτες.*

Γέμισε ὁ τόπος ἀπὸ ἀνθρώπους μὲ διάφορα πιστεύω. Εἶνε θλιβερὸ νὰ βλέπης Χριστιανούς, ποὺ βαπτίσθηκαν στὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος, νὰ **φεύγουν ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία.**

Περάσαμε μεγάλες συμφορές· τετρακόσα χρόνια ἤμασταν σκλάβοι καὶ οἱ Τοῦρκοι ἔβαζαν τὸ μαχαίρι στὸ λαιμὸ τῶν Χριστιανῶν, ἀλλὰ οἱ Χριστιανοὶ δὲν ἄρνοῦνταν τὴν Ὁρθόδοξο πίστι· **γιατί τώρα τὴν ἄρνοῦνται; Πολλὰ εἶνε τὰ αἴτια.** Σοβαρὸ κατ' ἐμὲ εἶνε, ὅτι ὁ κλῆρος μας δὲν στέκεται στὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του. Ἄλλο αἴτιο εἶνε ἡ ὑλιστικὴ διδασκαλία στὰ σχολεῖα καὶ πανεπιστήμια. Ἄλλο αἴτιο εἶνε ἡ διαφθορὰ ποὺ σκορπίζουν θεάματα καὶ ἔντυπα. Τελευταῖο ἀναφέρω ὅτι πέφτει χρήμα, ποὺ διαθέτουν οἱ διάφορες προπαγάνδες. Νὰ γιατί φεύγει ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία μας.

* * *

Ἀλλά, ἀδελφοί μου, μὴ ἀπογοητευώμαστε. Ὅ,τι γίνεται στὶς ἡμέρες μας, **τὸ προεφήτευσεν ὁ Χριστός,** ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας· εἶπε, ὅτι θὰ ῥθουν μέρες ποὺ ἡ πίστι θὰ γίνῃ πρᾶγμα δυσεύρετο (βλ. Λουκ. 18,8). Τὸ προεφήτευσεν **ὁ ἀπόστολος Παῦλος·** εἶπε, ὅτι θὰ ἔρθῃ καιρὸς ποὺ οἱ ἄνθρωποι θὰ φύγουν ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ θὰ ἀρέσκονται σὲ μύθους (βλ. Β' Τιμ. 4,4). Τὸ προφήτευσεν καὶ **ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλὸς** προτοῦ νὰ μαρτυρήσῃ (ὅπως ὁ ἥλιος προτοῦ νὰ βασιλέψῃ στέλνει χρυσὲς ἀκτίνες, κ' εἶνε ὠραῖο τὸ ἡλιοβασίλεμα, ἔτσι καὶ οἱ μεγάλες ψυχὲς προτοῦ ν' ἀπέλθουν ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν ἀ-

φῆνουν χρυσᾶ λόγια, ποὺ εἶνε πολῦτιμες ὑποθήκες)· κι ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, προτοῦ νὰ βασιλέψῃ κοντὰ στὸν Ἄψο ποταμὸ, εἶπε προφητεῖες ποὺ σήμερα ἐπαληθεύονται, καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων εἶπε τὰ ἐξῆς. «Θὰ ἔρθουν μέρες ποὺ θὰ ἀδειάσουν οἱ ἐκκλησιὲς καὶ θὰ γεμίσουν οἱ φυλακές». Καὶ πράγματι σήμερα ἄδειασαν οἱ ἐκκλησιὲς –ἐλάχιστο τὸ ποσοστὸ τῶν ἐκκλησιαζομένων– καὶ γέμισαν οἱ φυλακές.

Στὰ δύσκολα τοῦτα χρόνια, ἀγαπητοί μου, ποὺ δεξιὰ κι ἀριστερὰ ἀσκοῦνται τόσες προπαγάνδες, ἐμεῖς ἄς ἀκούσουμε τὸ κέλευσμα τοῦ ἀρχαγγέλου· **«Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου»** (θ. Λεϊτ.). «Ὅσοι πιστοί», ὅσοι συνεχίζουμε νὰ πιστεύουμε στὸ Χριστό, ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριό μας νὰ μᾶς κρατήσῃ στὴν πίστι.

Ἡ πίστι εἶνε τὸ φῶς, ἡ ζωὴ, τὸ σωσίβιο, ὁ θησαυρός, τὸ πᾶν. Χωρὶς λεφτὰ μπορεῖς νὰ ζήσης, χωρὶς γυναῖκα μπορεῖς νὰ ζήσης, χωρὶς παιδιὰ μπορεῖς νὰ ζήσης, χωρὶς πατρίδα μπορεῖς νὰ ζήσης· ἀλλὰ χωρὶς πίστι στὸ Θεὸ δὲν μπορεῖς. Ἐνῶ αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει λεφτὰ, αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει γυναῖκα, αὐτὸς ποὺ δὲν ἔχει πατρίδα, ἔχει ὅμως πίστι στὸ Χριστό, **ἀναπληρώνει τὰ πάντα,** ζῆ καὶ σώζεται. Ἡ πίστι εἶνε τὸ σωσίβιο μέσ' στὸν ὠκεανό, ποὺ μπορεῖ νὰ σώσῃ κάθε ναυαγό. Κι ὅπως ὁ ναυαγὸς κρατᾷ γερὰ τὸ σωσίβιο, ἔτσι κ' ἐμεῖς ἄς πιαστοῦμε σφιχτὰ ἀπὸ τὴν πίστι. Μὴν ἀκοῦμε τί λένε οἱ ἄπιστοι. Τὴν πίστι τῶν πατέρων μας, ποὺ μᾶς τὴν παρέδωσαν γενεὲς γενεῶν καὶ μιὰ μέρα θὰ τὴν παραδώσουμε κ' ἐμεῖς στὰ παιδιὰ καὶ στὰ ἐγγόνια μας, **ἄς τὴν κρατήσουμε καλὰ.** Ἄς φυλάξουμε τὴν πίστι μας σὰν θησαυρὸ ἀνεκτίμητο. Μὴ τὸν δώσουμε, ὅ,τι κι ἂν μᾶς τάξουν.

Θὰ μείνουμε λίγοι, μέσα στοὺς χίλιους ἕνας. Μὰ **αὐτὸς ποὺ θὰ μείνῃ, νὰ μείνῃ!** Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἄς πᾶνε ὅπου θέλουν. «Ὅσοι πιστοί», νὰ μείνουμε κοντὰ στὸ Χριστό καὶ στὴν ἁγία μας Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία. Δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ μᾶς ὁ Χριστός· ἐμεῖς τὸν ἔχουμε ἀνάγκη. Κι ἂν ἐμεῖς τὸν ἀρνηθοῦμε, καὶ οἱ πέτρες θὰ φωνάξουν· **«Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· ἀμήν»** (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λεϊτ.).

Κι ὅταν ἔρθῃ ἡ ὥρα νὰ κλείσουμε τὰ μάτια καὶ ν' ἀναχωρήσουμε ἀπὸ τὸ μάταιον αὐτὸν κόσμον, νὰ παραγγείλουμε στὰ παιδιὰ μας, ἐπάνω **στὸ σταυρὸ τοῦ μνήματός μας** νὰ γράψουν ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ ἀπόστολος Παῦλος· **«Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ»**· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος